

ADVENTNI KOLEDAR

2014

OTROCI ZA OTROKE

SKUPAJ Z OTROKI VSEGA SVETA
PRIPRAVLJAMO POT
ZA JEZUSA

»OTROCI ZA OTROKE«

Dragi otroci, spoštovani starši!

Stopite s tem koledarjem v letošnji adventni čas.

Adventni venček na mizi vas bo povabil, da se vsak adventni večer zberete skupaj – topleje vam bo pri srcu, ker boste povezani v skupnem pričakovanju in pripravi na božični praznik. Preberite odlomek iz evangelija za tisti dan.

Lučka, ki jo boste prižigali na adventnem venčku, vas bo vabila k veselju in hrepenenju po pravi luči, ki jo prinaša Dete v jaslicah. Zapijte skupaj adventno ali Marijino pesem.

Prebiranje Adventnega koledarja vam bo v pomoč, da boste v svojem srcu in v svojem domu na novo začeli ustvarjati odpuščanje, razumevanje, sodelovanje – to je: prostor za novorojenega Odrešenika.

- Zgodbe naj vam pomagajo, da boste sredi svojih doživljanj odkrivali bisere veselja in jih podarjali drugim.
- Ne pozabite pa teh biserov molitve, dobrote in ljubezni nameniti tudi lačnim otrokom v misijonskih deželah.

Skupna molitev naj bo temelj adventnega večera – to naj bo radostno klicanje Jezusa v vaš hlevček.

Ob vaši veseli pripravi na božič delite veselje tudi z lačnimi otroki.

Darove ves advent zbirajte v priloženo škatlico, ki jo boste za božič položili k jaslicam v vaši cerkvi kot dar lačnim otrokom (škatlica je pripeta v sredini koledarja).

Česar se mi veselimo – radi z drugimi delimo!

Hvala vam za molitve in darove!

Veselo, iznajdljivo in pogumno pripravo na praznik Jezusovega rojstva in blagoslovljene praznike vam vsem želi

Misijonsko središče Slovenije

NALOGE ZA ADVENTNI ČAS

Adventni čas je čas pričakovanja rojstva Boga med nami. Ker je on tako dober do nas, smo tudi mi dobri drug do drugega. Zato vsak dan našega pričakovanja želimo storiti nekaj dobrega in s tem razveseliti druge. To je lahko nasmeh, prijaznost, pomoč doma, pomoč sošolcem ali starejšim, pozornost na poti, obisk bolnega ali osamljenega, voščila, darila, molitev za koga ...

V ta koledar vsak dan vpiši, kakšno veselje si komu pripravil.

Če boš tisti dan namenil še svoj dar za lačne otroke in ga dal v priloženo škatlico, pa naredi križec v poseben kvadrantek.

dan	Veselje, ki sem ga pripravil drugim	dar
30.11.		
1.12.		
2.12.		
3.12.		
4.12.		
5.12.		
6.12.		
7.12.		
8.12.		
9.12.		
10.12.		
11.12.		
12.12.		
13.12.		
14.12.		
15.12.		
16.12.		
17.12.		
18.12.		
19.12.		
20.12.		
21.12.		
22.12.		
23.12.		
24.12.		
25.12.		

Moj Bog, daj, da bom vsak dan tak,
kot si me ti želiš in tam, kjer ti hočeš. /Teilhard d' Chardin/

Prebiranje adventnega koledarja lahko vsak večer ob 19.20 uri spremljate tudi na Radiu Ognjišče.

ADVENTNI VENEC

Adventni venec je iz rastlinja spleten venec s štirimi svečami, ki ponazarjajo štiri adventne nedelje. Kot okras in liturgični simbol adventnega časa, prevzet od germanskih narodov, se je v Sloveniji uveljavil v osemdesetih letih 20. stoletja. Večji venec s štirimi svečami je postavljen v cerkvah na vidnem mestu v prezbiteriju, vsako adventno nedeljo pa na njem prižgejo dodatno svečo.

Liturgični adventni venec ima več simboličnih pomenov in razlag:

Okrogla oblika pomeni popolnost in večnost. Zimzelene veje govorijo o življenju, o Jezusu Kristusu, ki prihaja med nas. Simbolika vijolične barve predstavlja upanje, da bo tema premagana. Štiri sveče, ki so lahko samo v vijolični ali beli barvi, imajo posebno simboliko in predstavljajo:

- 🕯️ **štiri mejnike** (stvarjenje, učlovečenje, odrešenje in konec sveta);
- 🕯️ **štiri strani neba:** sever, jug, vzhod in zahod – kar govori o univerzalnosti Kristusovega učlovečenja za ves svet in vse ljudi;
- 🕯️ **štiri letne čase** – kar pomeni, da je bilo Kristusovo rojstvo pomembno ne samo za tisti zgodovinski čas, v katerem je živel na Zemlji, ampak je pomembno za vse čase in vsako dobo;
- 🕯️ **človekovo življenje** – ob rojstvu prižgana sveča je vsak trenutek manjša, kar govori o tem, da smo vedno bliže sklepu življenja in nas spominja na tuzemsko minljivost in zavest, da moramo v tem času biti luč.
- 🕯️ Nekateri razlagalci štiri sveče in štiri adventne nedelje povezujejo tudi s **štirimi obdobji zgodovine odrešenja**: 1. od stvarjenja do Abrahama, 2. od Abrahama do judovskih kraljev, 3. od judovskih kraljev do babilonske sužnosti, 4. od babilonske sužnosti do Kristusovega rojstva.

Vsako nedeljo prižgemo eno svečo več, kar pomeni, da je v času, ko se bližamo rojstvu Jezusa Kristusa, v prostoru vedno več svetlobe. V duhovnem smislu to pomeni, čim bliže smo Bogu, tem več je svetlobe tudi v našem življenju.

- 🕯️ **Naredi si adventni venček.**
- 🕯️ **Sestavi škatlico za darove za lačne otroke** (ena je lahko za tebe, ena skupna).

* Če si uresničil zgoraj omenjeno, prižgi (pobarvaj) svečko.

*Bog pride tja,
kamor ga pustimo.
/Martin Buber/*

*Adventni čas prihaja
in nas z zaupanjem navdaja,
da Gospod bo k nam prišel,
ves svet z ljubeznijo objel.*

Evangelij: Mr 13,33-37 **Prebudite se, čujte, bodite budni ...**

**Iz zaspanosti SE PREBUDIMO,
dolžnosti pridno spet vršimo,
da nam zasveti novi dan,
ki bo z veseljem obsijan.**

LUČ V SRCU

V daljni deželi je živel moder človek, h kateremu so prihajali po nasvet mnogi ljudje. V njegovi osamljeni koči med hribi je bila na oknu vedno prižgana sveča in širila se je govorica, da ta sveča nikoli ne more ugasniti. Mnogi so šli tja, da bi dobili to luč od modrega človeka.

Nekega dne je prišel starejši mož, ki mu je umrla žena. Utrujen in osamljen se je vzpenjal proti koči. Pogled se mu je ustavil na goreči sveči na oknu modrijana.

»Prišel sem k tebi, da bi te prosil za pomoč,« je dejal mož, ko je vstopil v koč. »Moje srce je žalostno. Izgubil sem veselje in v meni je samo še tema. Daj mi od tvoje luči, mogoče bom spet lahko svoje življenje naredil svetlejši.«

»Lahko ti dam od svoje luči,« je dejal modri mož. »Ampak poslušaj: ta luč je samo odsev luči, ki gori v tebi. Naučiti se moraš luč, ki gori v tebi, znova odkriti. Pojdi domov in opazuj to luč, kadarkoli moreš!«

Stari mož je ubogal in kadarkoli je sedel pred svojo svečo, so mu prihajale mnoge misli. Včasih je bila njegova žalost samo še večja. Včasih pa je bil resnično potolažen in vesel. Nekega dne, ko je zopet sedel pred svojo svečo in pestoval svoje misli, se mu je zazdelo, kot da sliši besede: »Ne boj se! Bodi pogumen! Jaz sem s teboj! Tudi tebi bo bolje!« Je kdo res izrekel te besede ali pa si je samo domišljjal? Čisto vseeno, kako je bilo. Spremenile so njegovo življenje. Odmevale so v njegovem srcu in življenje je začel gledati v novi podobi. Ko je nekega dne sveča na njegovi mizi dogorela, je spoznal, da je sploh več ne potrebuje, ker luč sedaj gori v njegovem srcu.

*Kdor ima v srcu Boga,
ima vedno nekaj, kar lahko da.
/mati Terezija/*

- 🕯️ **Molimo za našo družino, da bi se radi zbirali k skupni molitvi.**
- 🕯️ **Molimo za vse naše misijonarje in misijonarke.**

Evangelij: Mt 8,5-11 »Gospod, nisem vreden, da prideš k meni ...«

**Naj bo zimzelena naša vera,
cvetove poguma naj rodi,
naj ljubezen razodeva,
da srce po Bogu hrepeni.**

VREDNOST ČLOVEKA

Slavni govorec je enega od svojih seminarjev začel tako, da je v roki držal bankovec za 20 dolarjev. V prostoru, kjer je bilo prisotnih 200 poslušalcev, je vprašal: »Kdo si želi ta 20-dolarski bankovec?« Roke so se začele dvigovati.

Dejal je: »Dal vam bom ta bankovec, ampak najprej mi dovolite, da naredim tole.«

Potem je zmečkal bankovec in ga ponovno dvignil v zrak.

Vprašal je: »Kdo si ga še vedno želi?«

Roke so bile še vedno dvignjene.

»Dobro,« je odgovoril. »Kaj pa, če naredim tole?«

Bankovec je vrgel na tla in začel po njem stopati. Potem ga je pobral, zmečkanega in umazanega.

»Kdo si ga želi sedaj?«

Roke so bile še vedno v zraku.

»Prijatelji moji, danes smo se naučili zelo dragocene lekcije«, je dejal. »Ne glede na to, kaj sem napravil z denarjem, še vedno si ga želite, ker bankovec ni izgubil svoje vrednosti. Še vedno je vreden 20 dolarjev.«

V življenju mnogokrat pademo, smo zmečkani, pohabljeni, na tleh, v umazaniji, vse to z odločitvami, ki jih sprejemamo, in okoliščinami, ki nam prihajajo na pot.

Takrat mislimo, da smo nevredni ljubezni, nevredni topline, nevredni samih sebe. Ampak, ne glede na to, kaj se je zgodilo ali kaj se bo zgodilo z vami, nikoli ne boste izgubili svoje resnične vrednosti!

Umazani ali čisti, zmečkani ali povsem urejeni, še vedno ste neprecenljivi ... Zlasti za tiste ljudi, ki vas imajo radi! Še vedno lahko, ker ste ljudje, pokažete svojo vrednost.

🕯️ **Molimo za sosede, da bi radi sodelovali in si pomagali.**

🕯️ **Molimo za otroke in za naše misijonarje v Afriki.**

**Kaj nam bo svet, če v njem ni srca –
kaj nam bo srce, če v njem ni sveta.**
/p. Pavle Jakop/

Evangelij: Lk 10,21-24 »Srečne vaše oči, ker vidijo, kar vi vidite ...«

**Hvaležni bódimo Gospodu,
da je nas zato izbral,
da izpričali bi svetu,
kakšno veselje nam bo dal.**

ŽLICA

Neki mož je imel v sanjah priložnost, da govori z Bogom. Vprašal ga je: »Nebeški Oče, zelo bi bil srečen, če bi lahko spoznal, kakšna so nebesa in kakšen je pekel.«

Bog je ugodil prošnji in moža popeljal do dvojih vrat. Odprl je prva vrata in mu dovolil, da je pogledal noter.

Na sredini sobe je bila velika okrogla miza. Na sredini mize je stala velika posoda, polna okusne in dišeče hrane. Možu so se začele cediti sline. Osebe, ki so sedele okoli mize, pa so bile vse po vrsti suhe in podhranjene ter so bile videti bolne. Vsi so v rokah imeli žlice z zelo dolgimi ročaji, ki so bili privezani na njihove roke. Ker so bili ročaji žlic daljši od njihovih rok, so lahko zajemali hrano iz posode, vendar si hrane niso mogli dajati v usta, saj so bili ročaji daljši od njihovih rok. Mož se je kar stresel ob pogledu na njihovo trpljenje. Bog pa mu je rekel: »Pravkar si videl pekel.«

Nato sta se napotila proti drugim vratom. Bog je odprl vrata in prizor, ki sta ga zagledala, je bil enak tistemu v prvi sobi. Tudi tukaj je bila na sredini sobe velika okrogla miza, na njej pa posoda polna okusne in dišeče hrane. Tudi osebe, ki so sedele za mizo, so imele na roke privezane enake dolge žlice, kot oni v prvi sobi, vendar so bili ljudje v tej sobi očitno siti in zadovoljni. Med sabo so se veselo pogovarjali in se smejali.

Mož kar ni mogel razumeti, zakaj taka razlika. Dejal je Bogu: »Tega pa ne razumem, ko so vendar pogoji povsod enaki.«

Bog mu je odgovoril, da je to čisto enostavno, in da je vse odvisno samo od ene veščine.

»Ti ljudje tukaj so se naučili hraniti drug drugega, oni v prvi sobi pa ne mislijo na nič drugega kot samo na sebe.«

Radi s svojo žlico hranimo druge.

🕯️ **Molimo, da bi bili ponosni, da smo kristjani.**

🕯️ **Molimo za otroke in za naše misijonarje v Južni Ameriki.**

**Tisti, ki so med seboj združeni, so skala,
tisti, ki so razdeljeni, so pesek.**
/malgaški pregovor/

Evangelij: Mt 15,29-37 »Množica se mi smili ...
lačnih ne morem odpustiti ...«
Goduje sv. Frančišek Ksaver

PRIJATELJI

Nek kitajski cesar je nekega dne prisegel:
»Iz svojega kraljstva bom pregnal in izbrisal
vse svoje sovražnike.«

Čez nekaj časa so presenečeni služabniki
videli svojega vladarja, kako se je po cesarskih
vrtovih sprehajal skupaj s svojimi najhujšimi
sovražniki in se hkrati še smejal ter se šalil.

»Kaj je zdaj to?« je bil presenečen eden od
dvorjanov. »Mar nisi rekel, da boš iz svojega
cesarstva izbrisal vse svoje sovražnike?«

»Saj sem jih izbrisal,« je odvrnil cesar. »Vse sem spremenil v svoje prijatelje.«

Nekega dne sem zaprosil Boga za nasvet, kako živeti na tej Zemlji ...

Bog se mi je približal in mi šepnil na uho:

Bodi kakor sonce. Vstajaj zgodaj, ne hodi pozno spat.

Bodi kot mesec. Sveti sredi noči in bodi odsev večnega Sonca.

Bodi kot ptica. Jej, pij, prepevaj, leti, veseli se življenja.

Bodi kot cvet, ki hiti k soncu, ampak se drži svojih korenin.

Bodi kot sadje. Prekrasno od zunaj, zdravo od znotraj.

Bodi kot dan, ki prihaja in odhaja brez hvalisanja.

Bodi kot oaza. Daj svoje zavetje popotnikom.

Bodi kot kresnička. Čeprav je majhna, daje svojo svetlobo.

Bodi kot voda, dobra in vsem osvežitev.

Bodi kot reka, vedno pojdi naprej.

A predvsem, bodi kot raj, bodi moj dom.

Gospod, ne dovoli, da ostanem tak, kot sem sedaj.

Pomagaj mi, da postanem to, kar ti želiš.

🕯 **Molimo, da bi imeli odprte oči za ljudi, ki so v stiski.**

🕯 **Molimo za otroke in za naše misijonarje v Evropi.**

**Vsak od nas je kaplja, vsi skupaj pa smo morje.
Od vsakega je odvisno, ali je morje razburkano ali mirno.
/RO 13.12.2011/**

Evangelij: Mt 7,21-27 »Pameten človek postavi hišo na skalo ...«
Goduje sv. Barbara

**Sredi zime bo pomlad,
če vsak od nas bo srčno rad
na skali Kristusa gradil,
veselo z deli ga slavil.**

ŠKORNJI

Vzgojiteljica opazuje malčka v mali šoli, kako si obuva škornje, pa mu nikakor ne uspe. Malček
jo poprosi: »Učiteljica, pomagajte mi!«

In sta tlačila, vlekla, potiskala, škornji pa niso hoteli na noge. Ko se je to končno posrečilo in
sta oba prepotena in zasopihana sedla na klop,
fantek pogleda na škornje in reče:

»Učiteljica, ravno narobe sva jih obula.«

Vzgojiteljica pogleda – in res. Ohranila je mir-
no kri, malčku škornje z muko sezula in jih začela
znova tlačiti fantku na noge, tokrat vsakega na
pravo nogo. Fantek pogleda in reče:

»To sploh niso moji škornji!«

Vzgojiteljica se ugrizne v jezik, da ne bi zakri-
čala:

»Pa tega nisi že prej opazil?«

S težavo malčku sezuje škornje, fantek pa ji
razloži:

»To niso moji škornji, bratovi so, ampak mama
jih je zdaj dala meni, ker so bratu postali premajh-
ni!«

Vzgojiteljica ne ve več, ali naj se smeji ali joka.
Fantku znova pomaga zlesti v škornje. Ko mu po
tem hudem naporu pomaga obleči še plašček, ga
vpraša: »Kje imaš pa rokavice?« Fantek ji pove:

»Zjutraj sem jih natlačil v škornjel!«

Obujmo prave škornje – da bomo lahko šli na pot.

🕯 **V vazo damo češnjeve veje, da nam bodo za božič zacvetele.**

🕯 **Molimo, da bi pametno uporabljali svoje talente.**

🕯 **Molimo za otroke in za naše misijonarje v Oceaniji.**

**Nismo odgovorni samo za to, kar naredimo,
ampak tudi za tisto, kar ne naredimo.
/Moliere/**

Evangelij: Mt 9,27-31 »Davidov sin, usmili se me ...«

**Kadar slepota nas mori,
da ne vemo, kaj je prav in kaj prav ni,
k Jezusu takrat stopimo,
da krstno luč nazaj dobimo.**

DREVESA

Nekoč so se tri drevesca pogovarjala o svojih načrtih za prihodnost.

Prvo je dejalo: »Zelo rado bi videlo, da bi iz mojega lesa naredili zibelko, v kateri bi novorojeno dete mirno spalo, jaz pa bi varovalo novo življenje.«

Drugo je uprlo pogled v reko, ki je tekla po dolini, in reklo: »Rado bi, da bi iz mojega lesa naredili ladjo, ki bi prevažala tovor po celem svetu.«

Tretje pa se je z vrha gore oglasilo: »Nočem, da me posekajo. Tu naj me pustijo, da zrastem v veliko drevo, da bom opominjalo ljudi, naj povzdignejo svoje oči k nebu in spoznajo, da je v nebesih Bog, ki jih ljubi.«

Leta so minila in drevesca so zrastle v mogočna drevesa. Nekega dne so na hrib, kjer so rasla, prišli gozdarji, da bi jih posekali.

Ko so podrl prvo drevo, je eden od njih dejal: »Iz tega bomo naredili jaslí!« Drevo je nejevoljno streslo svoje veje, kajti ni hotelo, da bi iz njega naredili jaslí, iz katerih bo jedla živina. Toda iz njega so res naredili jaslí in jih prodali gostilničarju malega mesta Betlehem. Ko je bil tam rojen Gospod vesoljne zemlje, so ga položili vanje. Prvo drevo je brž spoznalo, da nudi zavetje največjemu zakladu na zemlji.

Ko so gozdarji posekali drugo drevo, so dejali: »Lep ribiški čoln bomo naredili iz njega.« In res so ga. Kupil ga je mož, z imenom Simon Peter. Ko je Gospod vesoljne zemlje potreboval prostor, od koder bi učil množico, je stopil v ta ribiški čoln in oznanjal blagovest. Drugo drevo je hitro spoznalo, da nosi najdragocenejši tovor – Kralja nebes in zemlje.

Nazadnje so gozdarji prišli do tretjega drevesa in dejali: »Rimljani, naši oblastniki, dobro plačujejo bruna za svoje križe. To drevo bomo posekali in razžagali za bruna, iz katerih bodo delali križe.« Drevo se je močno upiralo tej nameri gozdarjev, a so ga ti brezčutno posekali ter iz njega res naredili bruna. Nekega petka so eno od brun tretjega drevesa naložili na rame mlademu možu. Ko so vojaki pribili moža na bruno in ga dvignili na pokončno deblo križa, je bilo tretje drevo žalostno in se je čutilo ponižano. Toda v nedeljo zgodaj zjutraj je zemlja pod križem vzdrtela od veselja. Ob tem je drevo spoznalo, da je bil na njegovem lesu križan Gospod vesoljne zemlje, in da je Božja ljubezen spremenila usodo sveta.

Vsa tri drevesa so morala biti posekana, da so lahko prišla v stik z Božjim Sinom.

»Kdor hoče svoje življenje rešiti, ga bo izgubil ... Kdor pa svoje življenje zaradi mene izgubi, ga bo našel ...« /Mt 16,25/ Samo daritev vodi v rešitev!

- **Molimo, da bi radi pomagali drug drugemu.**
- **Molimo za otroke in za naše misijonarje v Aziji.**

Kamenje vedno leti v nas.

Od nas pa je odvisno, ali bomo z njim gradili zidove ali pa mostove.

Evangelij: Mt 9,35 sl »Oznanjajte: Približalo se je Božje kraljestvo ...«
Goduje sv. Miklavž

**Sveti Miklavž zgled nam je dal,
da vsak izmed nas bi z veseljem dajal.
Če dobroto radi bomo delili,
nebesa na zemlji bomo gradili.**

MIKLAVŽ – SVETILNIK VESELJA

Pred mnogimi stoletji je v turškem mestu Myra živel škof Nikolaj (Miklavž). Pogosto se je sprehajal po širokih ulicah z lepimi hišami, kjer so prebivali bogati trgovci in gosposki veljaki. Njihove mize so bile bogato obložene. Oblečeni so bili v razkošna oblačila. Škof pa ni obstal samo pri teh vilah, s težkim srcem je tolikokrat šel tudi naprej. Tja, kjer se je končalo to bleščeče razkošje in so bile revne kočice preprostih ljudi, ki niso imeli zaslužka, zato pa tudi ne dovolj hrane. Posebej ga je pretresel pogled na borno kočico, katere streha je puščala, namesto šipa je bil v okna zataknjen karton. Tu je živel reven oče s tremi hčerkami. Stiskali so se ob bornem ognjišču. Hčerke so spraševale očeta: »Ali bomo danes kaj jedli ... ali nas bo ponoči spet zeblo ... ali bo spet kapljalo skozi streho ...«

Škof Nikolaj je slišal to ječanje otrok in srce se mu je trgalo od sočutja. Ves sključen se je priplazil domov in še enkrat pregledal vse predale, da bi našel še kakšno skrito zalogo – vse je namreč že razdal siromakom. Usta so se mu razleza v širok nasmeh, kamen se mu je odvalil od srca. Hitro je vzel platneno vrečko, nadeval vanjo kovance in se sredi noči napotil k borni kočici. Odmaknil je lepenko na oknu in spustil vrečko v notranjost.

Zjutraj je nastalo v kočici veliko veselje. »O, čudež!« je vzkliknil oče. »Sedaj bomo lahko jedli,« so čivkale hčerke. »Najprej moramo vrniti dolg, ki ga imamo,« je odločil oče. Kljub poplačilu dolga je še nekaj ostalo za nakup hrane. In zvečer tistega dne so vsi zaspali z mirom v srcu.

Ko so se naslednje jutro zbudili, so imeli vsi zopet široko odprte oči. Neznani dobrotnik je spet spustil skozi razbito okno vrečko. Spet so bili v njej zlatniki. »Sedaj bomo pa lahko zakrpal streho in vstavili šipe v okna, da ne bo več pihalo v prostor.« Pa je še ostalo, da so lahko kupili drva in tisti večer zakurili večji ogenj, da so zaspali v prijetni toplini in z nasmehom na obrazih.

Ko se je tudi tretjo noč oglasil škof Nikolaj, ni mogel skozi okno spustiti svojega daru, ker je bila koliba popravljena in zakrpana. Vrečko je pustil na pragu pred vrati. Oče jo je zjutraj našel, jo vesel odnesel v skromno izbo in skupaj so se odločili: »Neznani dobrotnik nas je rešil iz stiske, s tem darom bomo pa mi pomagali drugim.« In v revni četrti je bil tisti dan velik praznik.

Ko je škof Nikolaj zvedel za to, se je zelo razveselil in do danes ni prenehal z dobroto, ki jo nadaljuje tudi s pomočjo dobrih ljudi.

- **Poskrbim za mah, kamenje, korenine, hlevček in ostalo za jaslice.**
- **Preverim, ali se je v škatlici za lačne otroke že kaj nabralo.**
- **Molimo za našo župnijo.**

Prava veličina človeka se meri po njegovem srcu. /sv. Vincencij/

BOŽIČNO DREVO

Že pred časom kristjanov so Kelti praznovali »julfest« (kresovanje – najkrajši dan zime) in za ta čas okraševali zimzelena drevesa. Ta drevesa so bila simbol nesmrtnosti narave in naj bi dajala moč za dober prestanek zime. V Italiji so Rimljani krasili zimzelena drevesa, predvsem jelke, z gorečimi predmeti v čast Saturnu, bogu poljedelstva. Vikingi so gledali na zimzelena drevesa kot posebno rastlino Balderja, njihovega sončnega boga.

Te šege so se nadaljevale do 16. stoletja. Prvo božično drevo, dokazano z dokumenti, so postavili leta 1605 v Strasbourgu. Okrašeno je bilo z rdečimi jabolki, šest let kasneje so dodali svečke. Medtem ko je postalo drevo v evangeličanskih krogih že običajno, so v Avstriji prvo postavili šele leta 1814. Postavila ga je ugledna dama iz Berlina. Do konca 19. stoletja se je drevo razširilo po vsej Avstriji. Okoli leta 1830 je navada prispela v Anglijo, Rusijo, Italijo in tudi Ameriko. Tako je postalo božično drevo del božiča po vsem svetu.

Božično drevo ima pomembno simboliko: zimzeleno drevo pomeni življenje, ki z okraski in lučkami postane obogateno in razsvetljeno ravno zaradi jaslic, ki so pod tem drevesom in iz katerih »raste« to novo blagoslovljeno življenje.

»Sveta noč, blažena noč ...«

Za božič radi pojemo pesem »Sveta noč, blažena noč«. Znano je, da sta jo leta 1818 v cerkvi sv. Nikolaja v Oberndorfu pri Salzburgu v originalnem nemškem besedilu prvič zapela ob kitarski spremljavi avtor besedila, župnik Joseph Mohr, ter komponist, organist in hkrati vaški učitelj Franz Xaver Gruber. Besedilo je župnik Mohr napisal že dve leti prej, ko je bil dušni pastir v župniji Mariapfarr v salzburškem okraju Lungau. V svet pa so jo ponesli tirolski narodni pevci iz doline Zillertal. Tako so nekaj časa mislili, da gre za tirolsko pesem. Danes jo prepevajo po vsem svetu.

V slovenskem prostoru so jo prvič zapeli leta 1871 v Tržiču ob slovensko-koroški meji, kjer je služboval narodno zavedni duhovnik Jakob Aljaž (1845-1927), ki je pesem prevedel v slovenščino. Tako se je »Sveta noč« zasidrala tudi v slovenska srca.

*Besede, ki jih nenehno uporabljamo,
oblikujejo naše življenje.
/Anthony Robbins/*

Evangelij: Mr 1,1-8 **Pripravite GOSPODOVO POT ...**

*Gospodova je pot pred nami,
naj druga pot nas ne premami;
NJEVOVO POT zdaj sprejmimo,
ovire vse odstranimo.*

BAMBUS

V velikem vrtu je rasel čudovit bambus. Iz leta v leto je bil večji in lepši. Nekega dne se je pred njim ustavil gospodar in rekel:

»Ljubi bambus, potrebujem te!«

Bambus je odgovoril:

»Gospod, pripravljen sem. Uporabi me, kakor hočeš.«

Gospodarjev glas je postal resen:

»Da bi te lahko uporabil, te moram posekati.«

Bambus je vztrepetal:

»Posekati? Tvoje najlepše drevo v vrtu sem. Nikar, prosim, samo tega ne!« Gospodar je odvrnil:

»Če te ne posekam, te ne morem uporabiti.«

V vrtu je nastala smrtna tišina. Še veter je zadržal svoj dih. Počasi je bambus pripognil svojo čudovito glavo in tiho rekel:

»Gospod, če me drugače ne moreš uporabiti, potem me posekaj!«

Pa je gospodar dejal:

»Moj ljubi bambus, tudi tvoje liste in veje bom porezal.«

Sonce je skrillo svoj obraz in metulj je preplašeno odletel. Do dna pretresen je bambus dejal: »Pa jih poreži!«

»Moj ljubi bambus, še bolj te moram prizadeti. Prerezati te moram in ti iztrgati srce. Če tega ne storim, te ne morem uporabiti.«

Bambus se je upognil do tal: »Gospod, reži in deli!«

Tedaj je gospodar podrl bambus, odstranil veje in liste, ga prerezal po sredi po vsej dolžini in mu izrezal sredino. Potem ga je odnesel na izsušeno polje v bližini izvira. Tam je po bambusovem deblu napeljal vodo od izvira na polje. Čista, lesketajoča se voda je tekla po razcepljenem bambusovem deblu v kanal in na izsušeno polje ter omogočila bogato letino.

 Molimo, da bi poslušali božje navdihe in jih uresničili.

 Molimo za vse naše misijonarje in misijonarke.

*Kadar ni na nebu rumenega sončka,
je ta skrit v dobrih ljudeh.*

/Janez Medvešek/

Evangelij: Lk 1,26-38 »Glej, dekla sem Gospodova ...«

*Marija odpira nam pot v nebo,
da raj se povrne nam na zemljó;
svoj 'zgodí se' danes radi recimo,
da Jezusa v dar za božič dobimo.*

REVEN PASTIR

Neka zgodba pripoveduje, kakšno vznemirjenje in veselje je povzročil angelov obisk med pastirji. Med njimi je bil zelo reven pastir, tako reven, da ni imel ničesar. Njegovi prijatelji so se odločili, da bodo na povabilo angelov šli v votlino in vzeli s seboj kakšno darilo.

Vsak pastir je začel z iskanjem primerne darila. Prvi pastir je vzel sir, drugi mleko, spet drugi je našel nekaj volne. Nek mlad pastir se je odločil, da bo novorojenemu Detetu podaril piščal, nek starejši pastir pa je nameraval Jezusu podariti kar enoletno jagnje.

Ko so se pastirji začeli odpravljati na pot, so opazili, da najrevnejši med njimi ne namerava iti v betlehemsko votlino, zato so povabili tudi njega. Pastir pa je rekel: »Ne morem iti praznih rok, nimam česa podariti.« Prijatelji so ga prepričevali in ga nazadnje le pregovorili.

Prispeli so na kraj, kjer je bil otrok s svojo materjo in Jožefom. Marija je držala dete v naročju in se smehljala, ko je videla, kako velikodušno so prinašali svoje preproste darove: sir, volno, kak sadež, jagnje ... Marija je zagledala pastirja, ki ni imel ničesar. Povabila ga je, naj stopi bliže. Najrevnejši pastir je praznih rok in v veliki zadregi pristopil k Mariji. Da bi lahko sprejela darila pastirjev, je Marija nežno položila dete v naročje pastirju, ki je bil praznih rok.

 Molimo, da bi, če pademo, potem tudi vstali.

 Molimo za otroke in za naše misijonarje v Afriki.

*Kdor gleda samo oblake,
nikoli ne žanje.
//Janez Medvešek/*

Evangelij: Mt 18,12-14 »Bog noče, da se kdo izgubi ...«

*V puščavi rože posadimo,
ceste ravne si zgradimo,
prepade z nasmehom premostimo,
prepreke med nami odstranimo.*

BOŽJA OČALA

Skopuški bančnik je sanjal, da je umrl. Počasi se je bližal glavnemu vhodu v nebesa in vrata so bila odprta na stežaj. Nikogar ni videl in zato je radoveden prestopil nebeški prag. Nič se ni zgodilo. Znašel se je v raju in počasi se je sprehodil po nebeških prostorih, dokler se ni znašel pred uradom ljubega Boga. Tudi tu so bila vrata odprta na stežaj. Vstopil je v pisarno in na mizi je zagledal božja očala. Ni se mogel upreti skušnjavi, da ne bi z njimi na hitro pogledal na zemljo. Čudovito! Vse je videl jasno in razločno. Dodobra je naenkrat razumel prikrite namene politikov, delo ekonomistov, skušnjave cerkvenih mož ter trpljenje dveh tretjin človeštva. Nič ni bilo prikrito božjim očem, kot trdi Sveto pismo.

Pogledal je tudi v svojo banko, kjer je videl svojega sodelavca, kako skuša prevarati s sramote vrednim kreditom neko ubogo revno vdovo. S tem bi jo pahnil v še večjo revščino. Nenadoma je bančnik občutil željo po pravičnosti in izpod mize je izvlekel pručko ljubega Boga in jo z neverjetno natančnostjo vrgel na zemljo. Pručka je pošteno zadela njegovega sodelavca, da se je pri priči zgrudil na tla.

V tistem trenutku se je Bog vrnil s piknika na večnih pašnikih s svojimi angeli, svetniki, apostoli in mučenci. Bančnik se je ustrašil in se skril za omaro odpustkov. Toda Bog ga je takoj poklical in ga vprašal: »Kaj si storil z mojo pručko?« Jecljaje mu je bančnik ves skrušen povedal, kako in zakaj je pručko zagnal na zemljo.

»To pa ne!« je rekel Bog Oče. »To pa ni v redu! Čeprav si si nadel moja očala, nisi opazil, da nimaš mojega srca. Pomisli, če bi jaz vsakič, ko opazim krivico na zemlji, vrgel pručko med ljudi, mizarji celega veselja ne bi mogli izdelati dovolj izstrelkov. Tako ne gre, otrok moj. Ne smeš si nadeti mojih očal, če nisi prepričan, ali imaš tudi moje srce. Sodi lahko le tisti, ki ima moč odrešenja. Vrne se zdaj nazaj na zemljo in za pokoro vsak dan pet let moli naslednjo molitvico: »Jezus, krotki in srca ponižni, upodobi moje srce po svojem srcu!«

Zazvonila je ura in mož se je zbudil ves prepoten in skozi priprto okno opazil, da je sonce že vzhlo, in da zunaj žvrgolijo ptički.

Nekatera doživetja so videti kot sanje. Nekatere sanje pa lahko spremenijo naše življenje.

 Molimo, da bi drug drugega vodili po pravi poti.

 Molimo za otroke in za naše misijonarje v Južni Ameriki.

*Če misliš, da je lepota zapustila svet,
pomeni to predvsem, da je zapustila tvoje srce.
/Georges Duhamel/*

Evangelij: Mt 11, 28-30 »**Pridite k meni vsi ...**«

**Vsakdanji križ si naložimo,
za Gospodom ga nosimo,
saj nam on pomoč bo dal
in luč rešitve nam prižgal.**

BESEDE ... BESEDE

Pravljica iz živalskega sveta govori o zajklji, ki je hudo zbolela. Imela je sedem majhnih zajčkov, ubogih in prepuščenih samim sebi, kajti ona je bila tako slaba, da se ni mogla več ukvarjati z njimi. Kmalu so novico, da je zajklja hudo bolna, zvedele tudi druge živali. Zasmilila se jim je, zato so jo prišle obiskat.

Prvi je prišel jež. Na svojem hrbtu je prinesel nekaj lističev deteljice. Ko je videl bolno zajkljo, jo je tolažil: »Potrpi, potrpi! Bo že prišel čas in prinesel svoje!« Ko je odšel, je bolnica razmišljala, kateri čas naj bi prišel in kaj naj bi prinesel.

Drugi dan je prišla mimo miška. Po mišje je zacivilila: »Glavo pokonci, gospa sosed! Vsak izmed nas nosi svoj križ!« In že je odhitela naprej po svojih poteh. Bolna zajklja je razmišljala, kaj sploh pomeni 'glavo pokonci', saj nimam nobene moči več.

»Pomirite se! Nobena juha se ne poje tako vroča, kot se skuha,« je bila modra srna. Mislila je sicer dobro, toda zajklja zaradi bolečin ni mogla prenesti takšnega humorja.

Mimo je prišla tudi stara mačka in dejala: »Bo že šlo, bo že šlo, samo potrpi!« »Kaj to pomeni: bo že šlo! Mislim, da ne bo šlo!« je zdihovala zajklja.

Ko je skozi okno pogledal krt, ji je zaklical: »Bodite brez skrbi! Konec dober, vse dobro!« Ob tem je zajklja čutila le grenkobo.

Z visokega drevesa je bolnico pozdravila sraka in rekla: »Potrpljenje, potrpljenje!« Zajklja je razmišljala: »Kaj si nihče ne more predstavljati, kako se počutim? Vse te besede mi nič ne koristijo.«

V kuhinji so divjali mali zajčki in nikogar ni bilo, ki bi jim dal jesti, ali se vsaj za trenutek z njimi poigral. Ko je tako vsa razočarana razmišljala, kako vsa dobronamerna tolažba ni vredna počnega groša, so prišle mravlje. Na kratko so pozdravile, postavile na mizo šopek poljskega cvetja, brez besed pospravile kuhinjo, poskrbele za mlade zajčke ter se brez velikih besed poslovile. Nastopila je čudovita tišina in mir. V srcu bolne zajklje je zraslo upanje.

🕯 **Molimo, da bi si izbirali in imeli prave prijatelje.**

🕯 **Molimo za otroke in za naše misijonarje v Evropi.**

Umolknite naj, prosim, besede, govorijo naj dela.
/Anton Padovanski/

Evangelij: Mt 11,11-15 »**Kdor ima ušesa, naj posluša ...**«

**Ko nebeško kraljestvo silo trpi,
ker manjka poguma in radosti ni,
na nas se ozira ljubljeni Bog,
da mi se podamo veselo na pot.**

ČAKAM TE ZUNAJ ...

Vidim te ... greš v cerkev ...

Ne zanima me, kaj boš tam delal, čeprav mislim, da boš molil. Prav vseeno mi je, če se boš postavil pred oltar, ali pa boš ostal zadaj pri vratih ... boš molil kleče ali se boš usedel ... boš sklonil glavo ali zaprl oči ... se boš zagledal v sliko na oltarju, se boš trkal na prsi, premikal ustnice, šepetal besede molitve in med prsti prebiral jagode rožnega venca ... To so zunanje in premišljene kretnje, s katerimi ni težko prevarati človeka ... Čakam te zunaj ...

Ko prideš iz cerkve in se vrneš med ljudi, se pripravi na srečanje z menoj. Tedaj te bom nemilostno spremljal, opazoval, presodil ... in morda tudi obsodil. To imam pravico storiti. Namreč vedeti želim: ali si se v cerkvi res pogovarjal z Bogom, ali pa si bil tam samo igralec? Želim se prepričati, ali molitev res spremeni človeka, ga naredi boljšega? Želim se prepričati ravno na tebi, kristjan, kot na primeru ... Če spoznam, da si ohol, pohlepen, sebičen, prepirljiv, užaljen, zavidljiv, čvekav, površen ... bom vedel, da je tvoja molitev slaba. Če se prepričam, da se v družini, v službi, v šoli, trgovini, na avtobusu ... ne znaš z ljudmi pogovarjati, bom zagotovo vedel, da se tudi z Bogom ne znaš pogovarjati. Če te mora stalno nekdo tolažiti in hvaliti, bom vedel, da v cerkev nisi šel zaradi Boga, da bi slavil njega, ampak da bi oboževal samega sebe ...

Če pa bodo tvoje oči odprte za stisko bližnjega, če bodo tvoje besede pomirjale, delile radost, ustvarjale zaupanje in tolažbo, če bodo tvoje roke dvigale nemočne, če bo tvoje srce imelo razumevanje do drugih, če bo odpuščalo in ljubilo ... bom vedel, da si se v cerkvi zares pogovarjal z Bogom!

Čakam te zunaj!

🕯 **Molimo, da se ne bi ustrašili naporov.**

🕯 **Molimo za otroke in za naše misijonarje v Oceaniji.**

Napis na cerkvenih vratih:
Vstopi in moli! – Pojdi in ljubi!

Evangelij: Mt 11,16-19 »Opravičena je bila modrost po svojih delih.«

*Ko melodije svoje si igramo,
poti več prave ne poznamo,
takrat modrost nam daj, Gospod,
da se rešimo zablod.*

ŽIVLJENJU 'DA'

Pepi je bil človek, kakršnega bi vsakdo želel poznati v svojem življenju. Vedno je bil dobre volje, vedno je povedal kaj opogumljajočega.

Ko si ga vprašal, kako mu gre, je vedno odgovoril: »Bolje kot tako, mi ne more iti!«

Vsakemu, ki je bil slabe volje, je Pepi znal pokazati pozitivno stran dogajanja.

Nekega dne sem mu dejal: »Ne morem razumeti, kako je mogoče, da vedno gledaš na vse stvari pozitivno. Kako ti to uspeva?«

Pepi mi je odgovoril: »Vsako jutro, ko se zbudim, sta pred menoj dve možnosti: da bom dobre ali slabe volje. Odločim se, da bom dobre volje. Vsakokrat, ko se mi zgodi kaj neprijetnega, lahko izbiram, ali se bom obnašal kot žrtev neprijetnega dogodka ali pa ga bom skušal rešiti in bom bogatejši za še eno izkušnjo. Izberem izkušnjo. Vse v življenju je vprašanje izbire. Če poenostavim, ves problem je v pravilni izbiri rešitve. Izbereš, kako se boš lotil dane situacije, sam odločiš, koliko lahko drugi vplivajo na tvoje razpoloženje. Ti se odločiš, ali boš dobre ali slabe volje. Sam izbiraš, kako boš živel svoje življenje.«

Pepijeve besede so mi dale misliti ... Kar nekaj časa ga nato nisem videl, toda vedno, ko sem se moral za kaj odločiti, sem pomislil nanj.

Po naključju sem izvedel, da se je Pepiju zgodila huda nesreča. Vlomilci so mu s pištolo zadali kar nekaj hudih ran. Po osemurni operaciji in nekajmesečni rehabilitaciji se je vrnil v normalno življenje.

Šest mesecev po nezgodi sem ga srečal in na vprašanje, kako mu gre, mi je odgovoril, kot je znal le on: »Bolje kot tako, mi ne more iti.«

Vprašal sem ga, kaj mu je rojilo po glavi tisti dan, ko je doživel nesrečo?

Odgovoril mi je: »Ko sem ležal ranjen na tleh, sem se spomnil na dve možnosti: ali bom živel ali pa bom umrl. IZBRAL SEM ŽIVLJENJE.

Ko so me zdravniki videli, so bili tako šokirani, da sem se zares ustrašil. Iz njihovih pogledov sem razbral, da me imajo za izgubljenega ... Vedel sem, da sem pred pomembno odločitvijo. Ko so me vprašali, ali sem na kaj alergičen, sem zbral vse moči, ki so mi še ostale in zakričal: »Ja, na krogle!« – Vsi so se zasmejali, jaz pa sem še dodal, naj me operirajo, kot da sem še živ, ne pa mrtev.«

Pepi je preživel, ker je s svojo nepričakovano reakcijo sprostil negotovost zdravnikov. Pravilna reakcija v pravem trenutku je vse, kar je pomembno v življenju. Odločitve o svojem življenju sprejemamo sami. Cenimo se in imejmo se radi.

🕯️ **Molimo, da bi vedno poslušali pametne nasvete.**

🕯️ **Molimo za otroke in za naše misijonarje v Aziji.**

**Česar nimaš – nisi izbral.
Izberi lepo življenje.**

Evangelij: Mt 17,10-13 »Elija je že prišel, a ga niso spoznali ...«

Goduje sv. Lucija

*Kot sveta Lucija
prinašajmo luč,
po njej Bog nas uči,
kje rešitve je ključ.*

MOBITEL

Ali si že kdaj razmišljal(-a), katera je glavna razlika med CD-jem in mobitelom. Strokovnjak bi hitro našel nekaj razlik. Jaz sem ugotovil glavno razliko v tem, da se CD vedno vrti le okoli svoje osi, in da ponavlja vedno iste stvari, ki jih je kdo poprej posnel, pa naj bo to pesem, govor ali glasba. Čim večkrat se ta plošča vrti, tem večja je verjetnost, da postane dolgočasna. Mobitel pa je aparat, ki nas neposredno poveže z drugo osebo.

Čeprav je sprejem nejasen, je to vendarle pogovor v živo. Nikdar ni isti način dialoga, čeprav je lahko ista oseba. Včasih nas klic razveseli in preseneti, drugič nas informira, tretjič nas lahko zaboli in užalosti, četrtič nam pomaga rešiti problem, če smo kaj pozabili.

In če te sedaj vprašam, kakšen odnos imaš Ti osebno do Boga? Ali je to CD ali je to mobitel? Ali se Tvoj pogovor z Bogom vrti vedno okoli tebe: daj mi to, daj mi ono, ali pa je to živ razgovor, ko mu pokažeš svoje srce?

Morda ponavljaš vedno iste molitve, kar je tudi dobro. Pomembno pa je, da znaš tudi prisluhniti, kaj ti želi Bog sam povedati.

Kdor je po svojem odnosu 'CD-jevec', se nikdar ne spremeni, čeprav moli. Če te molitev ne spremeni, moraš spremeniti molitev. V dialogu z Bogom se lahko posvetuješ, jočeš, lahko mu poveš, kje te žuli čevlji (v šoli ali doma) in kako se počutiš. Lahko mu poveš tudi kakšno šalo, da se bosta skupaj nasmejala. Bog je zelo človeški in zanj si ti neskončno veliko vreden. Nikdar ne želi, da bi bil Ti nesrečen ali slab, temveč močan in dober.

Kdor živo in iskreno moli, ta zna živeti. Dobra molitev je tedaj, če 30 % govorim jaz in 70 % govori Bog. Tedaj se rodijo nove misli, nove ideje, kreativnost, nov pogum in motivacija ...

Glej, da boš »mobitel«.

Janez Tratar, Nedelja, 2. 12. 2012

🕯️ **Izdelam voščilnice in jih naslednji teden odpošljem.**

🕯️ **Ali je škatlica z darovi za lačne otroke že kaj bolj bogata?**

🕯️ **Molimo za vse člane naše družine.**

Pri Bogu imej srce, pri delu pa roke.
/bl. AM Slomšek/

PRENOČIŠČE IŠČEJO ... MARIJO NOSIJO ...

Marija in Jožef sta več dni potovala iz Nazareta v Betlehem. Že po poti sta iskala prenočišče, posebej pa še v Betlehemu. Vemo, da ravno tu zanj ni bilo prostora. V adventu lahko Mariji in Jožefu mi ponudimo prenočišče. S sosedi, znanci, prijatelji se dogovorimo, kako bosta Jožef in Marija potovala in kako dolgo bosta pri kakšni družini. Navadno zvečer »zapustita« eno družino in se »preselita« k drugi. Seveda jima pripravimo primerno slovo, primeren sprejem in primeren prostor. Marsikje po Sloveniji imajo ta lep obred – lahko ga pa izvedemo v času devetdnevnic tudi takole preprosto ...

Ob sprejemu Marijine podobe:

Prinašalec podobe: Naj bo Gospodov mir v vaši hiši.

Hišni gospodar: Bodite dobrodošli, Marija, Jožef in Jezus! Pridite in nam prinesite božji blagoslov.

Berilo: Lk 2,4-7

Angel Gospodov je oznanil Mariji – in spočela je od Svetega Duha.

Zdrava Marija ...

Marija je rekla, glej dekla sem Gospodova – zgodi se mi po tvoji besedi.

Zdrava Marija ...

In Beseda je meso postala – in med nami prebivala.

Zdrava Marija ...

Prosi za nas sveta Božja Mati.

Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

Dobri Bog, po angelu si nam oznanil učlovečenje svojega Sina. Posvečuj in podpiraj nas s svojo milostjo in nas po njegovem trpljenju in križu pripelji k slavi vstajenja. Po Kristusu našem Gospodu. Amen.

Nato zmolimo desetko rožnega venca: Ki si ga Devica v obiskovanju Elizabete nosila.

Dodamo še kakšno adventno ali Marijino pesem.

Gospod, blagoslovi nas, ostani z nami, obvaruj nas vsega hudega in nas pripelji v večno življenje. Amen.

(Ob pecivu in čaju ostanemo v prijetnem pogovoru.)

Ob slovesu od Marijine podobe:

V imenu Očeta ...

Zahvaljujemo se vam, Jezus, Marija, Jožef, da ste bili pri nas na obisku. Naj ostane vaš mir tukaj v našem domu. Pomagajte nam, da bomo znali živeti v miru, razumevanju, sodelovanju in ljubezni. Naj nam Bog podari vse, kar potrebujemo za življenje. To prosimo po Kristusu našem Gospodu. Amen.

Zmolimo desetko: Ki si ga Devica od Svetega Duha spočela.

Zapojemo adventno ali Marijino pesem.

Gospod Jezus, blagoslovi našo družino in nam podeli svoj mir. Ki živiš in nas ljubiš vekomaj. Amen.

**Kdor Marijo časti,
srečno živi in se ne pogubi.**

Evangelij: Jn 1,6-28 **Izravnajte SVOJO POT ...**

**Veselite danes nas navdaja,
ker luč svetlejša že postaja;
POT SVOJO torej izravnajmo,
ji veselje in pogum dodajmo.**

BERAČ

Ruski pisatelj Lev Tolstoj, bogat plemič, je pustil svoje bogastvo in odšel na deželo. Živel je, delal in pisal med revnimi kmeti. Ko je bila v deželi lakota, je nekega dne srečal starega berača. Mož je bil umazan, lasje razmršeni, obleka pa same strgane cunje. Ko ga je pisatelj ugledal, se mu je zasmilil, potem pa se je sočutje spremenilo v ljubezen.

»Revež, revež,« je pomislil Tolstoj, »moram mu pomagati. Dal mu bom, kar imam pri sebi.«

Segel je v hlačne žepe – nič. Prebrskal je suknjič, pa tudi tu ni bilo niti kovanca.

»Oh,« je zavzdihnil, »vse sem že razdelil. Ničesar nimam več za tega lačnega reveža.«

Tedaj je berača objel in ga poljubil na zamazano lice.

»Oprosti mi, brat,« je zašepetal. »Nič mi ni ostalo, da bi ti dal.«

Starcu so se oči veselo zasvetile ... solza mu je spolzela po licu. Brezzobi nasmeh mu je obsijal obraz:

»Toda ... rekel si mi ... BRAT – to pa je veliko darilo.«

Naj iz vsakega semena, ki ga seješ,
nastanejo čudovite rože,
da bo barva njihovih cvetov
odsevala v tvojih očeh
in okrasila tvoj obraz z nasmehom.

Irski blagoslov

Molimo, da bi znali širiti veselje in osrečevati druge.

Molimo za vse naše misijonarje in misijonarke.

**Če stojite v cerkvi, še ne pomeni, da ste verni,
kot če stojite v garaži, še niste avto.
V življenju niso pomembni ljudje,
ki vam želijo srečo, ampak tisti, ki vas osrečujejo.**

Evangelij: Mt 21,23-27 »S kakšno oblastjo to delaš ...«

*Zvezda naj bo vsak od nas,
tudi v ta adventni čas
vsem veselje podarimo,
pot v hlevček pokažimo.*

ČETRTI KRALJ

Stara legenda pripoveduje, da je poleg Gašperja, Mihe in Boltežarja bil še četrti kralj, ki je prav tako iz Jutrovega krenil na pot, da bi sledil zvezdi, ki naj bi ga pripeljala k Jezusu. Temu četrtemu kralju je bilo ime Koredan. Tri dragocene rdeče drage kamne je imel s seboj. Z ostalimi kralji se je dogovoril za srečanje.

Prehobil je dolgo pot, in ko je prišel do dogovorjene palme, je bil sam. Nihče ga ni čakal. Na veji je našel le kratko sporočilo, da ga bodo ostali trije kralji počakali v Betlehemu. Zato se je sam podal na pot, vendar je tudi v Betlehem prišel prepozno.

Na poti je namreč srečal mater, ki mu je pripovedovala o pokolu otrok v Betlehemu, v katerem je izgubila sina. Ker se mu je mati smilila, ji je podaril žlahtni kamen, namenjen za darilo Detetu v jaslih.

Po nekaj mesecih je prišel v Egipt, kamor se je sveta družina zatekla, toda medtem so se starši z Jezusom že vrnili v domovino. Kralj je šel za njimi. Na poti je srečal sestradanega gobavca. Da mu je vsaj malo pomagal, mu je podaril žlahtni kamen, ki ga je hotel pokloniti Jezusu.

Celih trideset let je iskal Dete iz betlehemskega hleva. Njegovo staro srce je začelo že pešati in čutil je, da ne bo mogel dolgo vzdržati. Napol golemu in prezeblemu otroku, ki ga je srečal in je jokal, je podaril zadnji žlahtni kamen, ki ga je še imel.

Nenadoma se je stemnilo in zemlja se je začela tresti. V smrtnem strahu se je kralj spraševal, ali se bo njegovo iskanje Deteta končalo, ne da bi ga našel. Tedaj ga je obsijala nebeška svetloba s križa in zaslišal je glas:

»Potolažil si me, ko sem bil žalosten ... Rešil si me, ko sem bil v življenjski nevarnosti ... Oblekel si me, ko sem bil nag in prezebel ...«

»Jaz, Gospod?« je začuden vprašal četrti kralj.

»Kar si storil ljudem v stiski, si meni storil.«

Nato je četrti kralj z veseljem izročil svoje življenje. Njemu, ki ga je tako dolgo iskal. In našel.

- **Molimo, da ne bi bili sebični, ampak širokosrčni.**
- **Molimo za otroke in za naše misijonarje v Afriki.**

*Ne dopusti, da bi tisti,
ki ga boš danes srečal,
od tebe odšel manj vesel.*

Evangelij: Mt 21,28-32 »Sin, pojdi v moj vinograd ...«

ZAČETEK DEVETDNEVNICE

*V vinograd Gospoda smo stopili,
da bomo zvesti, obljubili,
zato pridno delajmo,
raj med nami ustvarjajmo.*

ŽIVALI

V veselem pričakovanju svetega večera so otroci že kar nekaj dni prej iz spodnjega predala prinesli figure za jaslice. Samo Marija, Jožef in Jezušček bodo še par dni prespali tam. Vse figure so postavili lepo v vrsto, da bi imeli pregled, kako jih bodo postavili k jaslicam. In potem se je začelo vneto razpravljanje.

Najbližje jaslim pridejo pastirji, fant s košaro jabolk in deklica z belo ovčko. Seveda še cela čreda drugih ovac. Bolj z zadnje strani pohleven vol in osel z dolgimi uhliji in žalostnim pogledom.

Potem bodo prišle na vrsto velike živali: ponosen konj za Evropo mora biti na vidnem mestu, kamela z dolgim vratom predstavlja Azijo in veličasten slon za Afriko bo stal kot mogočen stolp.

Mali Hanzi je imel slona najrajši, zato ga je hotel že kar postaviti k jaslicam, ampak bolj zadaj, ker trije kralji pridejo šele pozneje. Za Leona je bila kamela najbolj zanimiva žival v jaslicah, ker lahko tako dolgo zdrži brez hrane in vode. Ana je prisegala na konja in bi ga za nekaj dni imela pri sebi v postelji. Mali Suzani pa je bila najbolj všeč ovčka in prepričana je bila, da bo to imel Jezus najrajši.

Tedaj pa je prišlo presenečenje. Vstopila je mama, vzela v roke oslička in dejala: »Prepričana sem, da bo Jezus najbolj zadovoljen z osličkom, ker rad pomaga nositi bremena vsem, ki so z njimi obteženi. V zahvalo pa tako redko prejme besedo zahvale, prej kakšen udarec. Pa ravno on bo rešil sveto Družino na begu v Egipt. Jezusa bo nosil tudi na cvetno nedeljo, ko bo med vejami in vzkliki prihajal kot kralj v Jeruzalem. Bo že držalo, da je to najbolj potrpežljiva in koristna domača žival.«

Mama je osla spet postavila nazaj v vrsto na svoje mesto. Potem pa je počasi dejala: »Vendar pa mislim, da ima Jezus rad vse živali; posebej pa vola, ki s svojo toplo sapo preganja mrz iz hleva. Vsaka žival ima svojo vlogo in nalogo – in prav tako mi ljudje ...«

- **Molimo za tiste, ki so osamljeni in zapuščeni.**
- **Molimo za otroke in za naše misijonarje v Južni Ameriki.**

*Dovoli, da te Bog uporabi,
ne da bi se prej posvetoval s teboj.
/mati Terezija/*

Evangelij: Mt 1,1-17 »Jezus prihaja iz Davidovega rodu ...«

MODROST, ki izhaja iz Boga,
naj vodi naša pota vsa.

DARILO ZA BOŽIČ ...

Po telefonu se pogovarjam s hčerko, ki živi v Berlinu. Zatopljeni sva v vsakoletni pogovor pred božičem. »Letos mi ne kupuj daril!« ji pravim.

»Mami, to praviš vsako leto. Privoščiš si. Bom že zmogla. Torej, kaj si želiš za božič?«

Sama pri sebi razmišljam: Raje vprašaj, česa si ne želim. Vsekakor ne še ene velike knjige. Moja mizica je že preobremenjena z njimi. In, prosim, nobenih visokotehnoloških daril. V mojem digitalnem fotoaparatu že tri leta tičijo fotografije, ki ne bodo nikoli videe albuma. In niti ne pomisli na iPod. Pojma nimam, kako vse te pesmi spravijo v tako majčkeno stvar. Imam tri daljince za TV, videorekorder in DVD. Vem, da eden od teh tudi snema, a ne vem, kateri. Daljinec za glasbeni stolp se je izgubil. Še dobro, da sem se ga znebila. Na mojem računalniškem zaslonu pa se pojavljajo opozorila, da imam premalo spomina. Kaj naj naredim? Jaz sem iz generacije »vklop-izklop«. Ne potrebujem še drugih gumbov za pritiskanje.

Vprašala si me, kaj si želim. Želim si, da prideš domov. Želim si, da bi na sveti večer opazovala vnuke, kako odvijajo darila. Želim si slišati tvoj smeh iz kuhinje, ko boš z bratom in sestro pripravljala večerjo, kot ste jo mnogo božičev. Rada bi ti pripravila pečenko, ti nalila rdečega vina in v soju sveč zrla vate. In želim si, da bi bila zraven za mizo, ko bomo sklenili roke in se zahvalili Bogu za to hrano, drug za drugega in za Dete v jaslilih ...

»Mami, ali si me slišala? Kaj si želiš za božič?« Hčerkin glas prodre skozi moje misli.

»Oh, kakšno kuharsko knjigo. Ali pa mogoče predpasnik.«

Nedelja, 23. 12. 2011

🕯 **Molimo, da bi znali in hoteli pomagati revežem.**

🕯 **Molimo za otroke in za naše misijonarje v Evropi.**

**Za sveto obhajilo ni dovolj odpreti usta,
treba je odpreti srce.**
/Avguštin/

Evangelij: Mt 1,18-24 »Imenoval se bo Emanuel – Bog z nami ...«

Gospod naj naš VODITELJ bo,
da poslanstvo svoje izpolnimo.

VRABČEK

Bil je čisto navaden, skromen ptiček, samo vrabček. Bil je tako skromen, da ni imel niti želje, da bi si pri kaki hiši postavil gnezdo. Enostavno se je naselil v nekem hlevu. Bilo je v Betlehemu, tisto leto, ko se je začelo naše štetje. Iz trave in slame si je kar nad vrati za silo spletel gnezdo. Bil je popolnoma zadovoljen.

Nekega večera so ga iz prvega spanca zbudili človeški koraki in mrmranje. Malo se je pretegnil in pokukal čez rob. Pomirjen se je spet stisnil nazaj v gnezdo. Približevali so se mirni in dobrodušni ljudje. Mlada žena in mož. Očitno sta imela namen tukaj prenočiti. Morata biti revna, da ju je nekdo napotil sem. Vrabček je kar zaspal nazaj.

Toda ponovno ga je nekaj prebudilo – tokrat je bila to nenavadna glasba, ki je zvenela po hlevu. Bilo je slišati, kot da poje cel zbor ob spremljavi harfe. Tudi posebna svetloba je sijala, kot jutranja zarja. Vrabček se je povzpел na rob gnezda, da bi videl, od kod ta svetloba. Prihajala je iz jaslji, kjer je ležal novorojeni otrok. Za trenutek mu je obstalo srce. Potem pa si ni mogel kaj, da ne bi zletel iz gnezda v čudovito svetlobo in zažvrgole svojo najlepšo pesem. Marija je dvignila oči in opazovala ptička. Z lepim nasmehom je dejala: »Sporočaj, oznanjaj tudi ti, mali vrabček, da je Jezus rojen!« Vrabček je odletel na plano in pel: »Oznanjam vam, Jezus je rojen!« Enostavno se ni mogel več vrniti, ker mu je Marija naročila, da naj oznanja veselo novico. Z veseljem je zapustil svoje mehko in toplo gnezdo in začel svoj obhod po svetu. »Oznanjam vam, Jezus je rojen!« je pel, kamorkoli je priletel. Tukaj je nekdo ravno dvignil stisnjeno pest, da bi udaril nekoga, pa jo je spustil, se obrnil in mirno odšel domov. Tu se je nekdo veselo smehljajal, ko je še tik pred tem hotel preklinjati. Tam je nekdo svoje so-vraštvo takoj spremenil v prijateljstvo. Ko je nekdo svojo roko stegnil za prazno stvar, jo je takoj spet potegnil k resnemu delu. Vsakemu, ki je hotel vreči kamen v drugega, se mu je zaradi vrabčevega oznanila ta zdrobil med prsti. »Kaj za vrabca je to ...« je ostalo v pogovoru. Toda ljudje se za majhno stvar lahko jezijo, ali pa – če pri-sluhnejo pesmi – se veselijo.

Tako leti vrabček iz Betlehema še danes, brez počitka, okrog po svetu in bo to počel do konca časov. Včasih brusi svoj kljun na kakšnem črnem trnu in tedaj sredi najhujšega mraza začne ta cveteti. Včasih se spočije ob kakšnem potoku in ta kljub zmrzali ne zaledeni. In včasih zažvrgoli pred kakšnim oknom: »Jezus je rojen!« in potem mora tisti, ki je slišal, to veselje sporočiti naprej.

🕯 **Molimo, da bi z drobnimi stvarmi razveseljevali drug drugega.**

🕯 **Molimo za otroke in za naše misijonarje v Oceaniji.**

Veliko stori tisti, ki stori malo, a stori tisto, kar zmore.
/Janez Bosco/

Evangelij: Lk 1,5-25 »Ne boj se, Zaharija, uslišana je tvoja prošnja ...«

KORENIN svojih se zavedajmo
in cvetje spet poženimo.

UKRADENI JEZUŠČEK

Pred časom sem videl prav posebno sliko jaslic. Prikazovala je oltar v cerkvi majhnega mesta na obali Severnega morja. Sprva se je zdela čisto običajna podoba tradicionalnih jaslic, lepa skupina izrezljanih figur iz srednjega veka na zlati podlagi. Tu sta bila Marija in Jožef. Marija v molitveni in začudeni drži, Jožef z brado, svetilko in palico. V ozadju sta radovedno tiščala v ospredje vol in osel. V sredini sta dva mala angela držala na tleh veliko razgrnjeno rjuho. Ampak stop! Nekaj ni bilo v redu na tej sliki.

Kje je Jezušček, kje je otrok v jaslih? Jezuščka ni v jaslicah!. Manjka! Pa ne, da ga je umetnik pozabil izdelati? Bil je – tako lahko preberemo na zadnji strani podobe – pred nekaj leti ukraden in ni bil znova dodan. »Ukradeni Jezušček« – tako bi lahko dali naslov tej podobi.

Ta podoba in njena zgodba mi od takrat, ko sem to prvič videl, ni dala več miru. Postala je podoba današnjega časa. Ljudje praznujemo božič, pravo središče tega praznovanja, Jezušček, pa manjka. Tu so samo še okraske: soj lučk, vonj po smreki, zlati okraske, čudni angelčki, slovesne obleke, divja glasba z zvončki in najrazličnejša draga darila. Toda vse to pripomore samo k praznim opravičilo, nemirnemu razpoloženju in hitenju, ker ravno bistveno manjka: otrok v jaslicah. Božič brez tega otroka, brez tega enkratnega znamenja in daru božje ljubezni temu svetu in človeškemu otrokom – to je kot veliko praznovanje rojstnega dne brez glavne osebe: slavljenca samega.

Gerhard Oehlmann

🕯 **Molimo, da bi sodelovali pri zmanjšanju revščine v svetu.**

🕯 **Molimo za otroke in za naše misijonarje v Aziji.**

**Vedno bo obstajal svinčnik
za pisanje prihodnosti,
nikoli pa ne bo radirke
za brisanje preteklosti.**

Evangelij: Lk 1,26-38 »Zgodi se mi po tvoji besedi ...«

KLJUČ rešitve Jezus je,
zato odprimo mu srce,
MARIJA pa naj zgled nam bo,
da božjo voljo sprejmemo.

JASLICE

December je čas, ko je treba postaviti jaslice.

Najprej izberite prostor. In ta izbira nikakor ni nepomembna! Želite Božjega Sina, Njegovo družino in Njegove prve obiskovalce stisniti v kak kot ali jim boste odkazali častno mesto za mizo? Jih boste odpravili na pragu ali jih boste spustili naprej v dnevno sobo? V spalnico? K otrokom?

Iz otroštva se spomnim, kako smo nekoč kavč iz dnevne sobe pospravili v garažo in na njegovo mesto postavili jaslice. Si predstavljate?! Ves božični čas brez mehkega udobja pred televizorjem?!

In ko izbirate prostor za jaslice, se morate zavedati, da ne gre za prostor v vaših domovanjih, temveč za prostor v vašem srcu! Ne gre za predsobe, spalnice in dnevne sobe, kjer preživljate svoje dneve in noči, temveč za kamrice vašega srca, kjer živite svoje življenje! Ne gre za mizo, kjer nahranite svoje telo, temveč za mizo, kjer Gost postane Gostitelj! Tudi tu bi bilo verjetno treba kakšen kavč ... kakšno razvado ... kakšen greh ... pospraviti v garažo in napraviti prostor za Boga.

Ko bo prostor izbran, pripravite mah. Mah, to je vaša duša. Tisto, kar je v vas najbolj mehkega ... zimzelenega ... kar preživi tudi pod debelo ledeno odejo ... Nabirate ga lahko vse življenje ... vse leto ... A najbolj voljan se je ločiti od kamnite podlage prav v adventu ... v pričakovanju ...

Po tem mahu razporedite korenine, ob katere se spotikate ... Kamne, ob katerih ste se spotaknili ... Kamne spotike ...

Nato so na vrsti figurice. Najprej čreda, katere del ste tudi sami ... Tu so vaši sorodniki. Vaši bližnji. In oddaljeni. Ovce: črne, bele, progaste in marogaste, kostruni in ovni ... Tudi kakšen kozel se najde. Ali koza.

K njim postavite pastirje. Prve ljudi, ki so smeli videti in pozdraviti novorojenega Kralja. To so vaši pastirji. Vaši voditelji. Vaši duhovniki. Kakršnikoli že so ... Čisti in umazani ... Skrbni in malo manj skrbni ...

Potem je na vrsti hlevček ... štala ... vsekakor ... To je vaš vsakdan. Lahko je lep. Lahko podrt. Trden. Majav. Zakrpan. Prepišen. Topel. Svetel. Ali pa zapuščen. Votlina morda ...

V ta hlevček postavite oslička in volička. Vaše delo in vaše molitve. Vaš napor, s katerim vlečete naprej ta svet ... In vaš mir ... v 'prežvekovanju' tega sveta ... in večnosti ...

In ko se približa ura bosta vstopila Jožef in Marija ...

Pripravite še seno ... ali slamo ... samo, da ne bo prazna ... in nanjo položite Najsvetejše ... Najsvetejšega ...

In pustite, da vas Otrok blagoslovi ...

po Gregor Čušin, Ognjišče, december 2012

🕯 **V grobem postavimo jaslice in smreko, da bomo na sveti večer hitreje dokončali. Izdelamo še kakšne okraske, vizitke, pecivo ...**

🕯 **Ne smem pozabiti na škatlico z darovi za lačne otroke. Lahko kaj dodam?**

🕯 **Molimo po svojem namenu.**

Veliko lažje bomo hodili, če bomo gledali naprej.

SPOROČILO JASLIC

Glavno sporočilo jasic je, da se je Bog učlovečil zato, da bi se popolnoma približal človeku in stvarstvu. Bog sam je v Jezusu postal človek in s tem stopil med ljudi vseh časov. Ta nova povezava človeka in Boga se je zgodila po Marijini privolitvi ob oznanjenju. Božje rojstvo, uprizorjeno v jasicah, je potrditev dobrote in lepote stvarstva, saj Bog postane človek sredi te narave in v človeški družini.

Jaslice so tudi hvalnica Božji materi Mariji, ki je rodila Božjega Sina in s tem postala sodelavka pri odrešenju. Aktualno sporočilo jasic je, da Jezusovo rojstvo ni le zgodovinski dogodek iz preteklosti, ampak je nenehno ponavljanje resničnosti Kristusovega rojstva. To se ne dogaja samo v Sveti deželi, ampak povsod po svetu in v vsakem času, zato so tudi jaslice z vključitvijo v posamezne kulturne prostore etnično obarvane. Slovenski človek tako npr. hlevček postavlja v slovensko pokrajino s planinami ipd.

Postavitev jasic v družinskem krogu nosi sporočilen pomen povezanosti družine, saj je eden najbolj zaželenih in veselih dogodkov krščanske tradicije pri nas. Rojstvo je vedno središče jasic, zato ga jasličarji postavljajo v naravno ali navidezno središče pokrajine. Osrednji liki so: mali **Jezus**, **Božja mati Marija** in **sv. Jožef**. Te tri figure so običajno najskrbnejše izdelane in so pogosto tudi ogledalo časa, v katerem so nastale.

Med motivi stalnih prizorov je tudi **angel miru**, ki nad betlehemske votline oznanja besede: »Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem.« (prim. Lk 2,14). Potem so tu **pastirji** kot predstavniki poljedelske kulture ter **modri z Vzhoda**, ki simbolizirajo poklon znanosti in vladarjev novorojenemu Gospodu. Sveto pismo o prisotnosti **živali** v hlevu ob Jezusovem rojstvu sicer ne govori, toda ravno poročilo o pastirjih in jasih je dalo ljudski domišljiji pobudo, da je začela upodabljati zlasti tiste živali, ki so bile blizu vsakdanjemu človeku. Gotovo pa sodijo sem osliček, vol ali krava in pa ovce.

Jaslice so znamenje odrešenja, ker so simbol stvarnosti Kristusovega rojstva v mrazu in trdoti, uboštvu in odrinjenosti. Nagovarjajo nas z znamenji in so vabilo k miru v ljudeh in med njimi. Božje učlovečenje je poseg v stvarstvo, ki postane prostor Božjega bivanja, navzočnosti in delovanja.

Jaslice so zato posebna lučka, ki nam govori o svetlobi, ki jo Bog Oče z rojstvom svojega Sina prižiga v temo našega življenja.

Pomembno je, da pri izdelavi in postavljanju jasic sodeluje vsa družina, in da jih vsako leto obogatimo z novimi izvirnimi idejami.

Bolj skrbno pripravimo to »lučko«, bolj svetla bo sveta noč.

Tudi brez nas je mogoče – ampak z nami je lažje.

Evangelij: Lk 1,39-45 »**BLAGOSLOVLJENA** ti med ženami ...«

**VZHAJAJOČI naj nas razsvetli,
da iz sence k soncu bomo šli,
MARIJA pa za zgled nam bo,
kako naj druge osrečujemo.**

BARVNO OKNO

Radovedna devetletna deklica je pazljivo poslušala nedeljski evangelij:

»Vi ste luč sveta ... Tako naj vaša luč sveti pred ljudmi ...« (Mt 5,14.16)

Besede so pritegnile njeno pozornost.

Duhovnik je v pridigi govoril o luči, ki sveti v temi, in o tem, da moramo pustiti, da naša luč sveti pred ljudmi, da bi okrog nas pregnali temo in mrak.

Končno je pridigar postavil vprašanje: »In kako boš ti luč v svetu?«

Domisljija te male deklice se je sprostila in začela si je predstavljati, kaj pomeni biti luč. Njene misli so se sprehajale, dokler ni zagledala čudovitih barvnih oken, ki so zarisovala prelepe barvne podobe po cerkvi.

Počasi se je dvignila k očku in zašepetala:

»Oči, rada bi bila barvno okno, da bi skozi prepuščala tako čudovite barve.«

*Gospod,
hvala ti, da si mi podaril toliko barv;
hvala, da si po meni naslikal že toliko lepih podob;
hvala tudi za ta dan, ki je novo platno
za kakšno novo podobo ...*

*Vsaka vas in vsako mesto se lahko imenuje Betlehem
in vsako srce so lahko jaslice,
če se le v njem rojeva ljubezen.*

Phil Bosmamns

🕯 **Molimo, da bi otrokom v misijonih bilo lepše.**

🕯 **Molimo za vse naše misijonarje in misijonarke.**

*Ker je Bog ljubezen, ima vse,
kar prihaja iz njegovih rok, pečat ljubezni.
/Ciril Sorč/*

Evangelij: Lk 1,46-56 »Moja duša poveljuje Gospoda ...«

VOGELNI KAMEN nam Jezus naj bo,
da z Marijo si rešimo dušo, telo.**DARILO**

Kako veličastno je bilo tisto noč na betlehemskih poljanah. Tista posebna svetloba, petje angelov in njihovo sporočilo, da je rojen Odrešenik! Pastirji so obstali kot vkopani. Takoj zjutraj morajo na pot. Vneto so se pogovarjali, kaj bi nesli otroku v dar. »Tam ja ni ničesar!« je bil glasen prvi in nadaljeval: »Jaz bom pomolzel ovce in nesel sveže mleko!« »Jaz imam še kar velik kos sira. Tega bom dal mladi materi,« je dodal drugi. »Jaz lahko pogrešam lonec masti,« se je oglasil naslednji. »Moke verjetno tudi nimajo in fig še tudi imam,« je menil nekdo od zadaj. »Hladno je tam v hlevu, otrok potrebuje ovčjo kožo,« je zabrundal najstarejši. Tako so razpravljali in se veselili, da bodo zjutraj pomagali otroku in razveselili družino.

Mali pastirček je samo poslušal in ni bil nič kaj vesel. Vsak od pastirjev je vedel, kaj bo zjutraj nesel otroku, le on ni vedel. Ni se mogel spomniti ničesar. Sicer pa, saj tudi nič nima. In če nič nima, mu ni treba ničesar nesti. Ampak ... otrok v jaslih tudi od njega kaj pričakuje.

Možje so še nekaj mrmrali, potem pa zaspali, saj je šlo že proti jutru. Pastirček se je zleknil na svoj snop slame, a zaspati ni mogel. Še vedno je mislil na otroka v hlevu. Skozi lino je sijala velika zvezda, ki se je pojavila tisto noč. Obsvetila je prazen snop slame. »Da, draga zvezda,« je zašepetal pastirček. »Hvala ti! Ti si mi dala idejo! Jaz bom podaril otroku v hlevu zvezdico iz slame!«

Počasi in previdno, da ne bi nikogar zbudil, je vstal s svojega pograda, vzel iz žepa nožek in v svetlobi velike zvezde narezal nekaj stebelc slame. Natančno jih je položil eno preko druge in jih skrbno in trdno povezal z volneno nitjo, ki jo je odpletel iz svoje nogavičke. Zelo je bil vesel, da mu je uspelo. Dvignil jo je visoko v svetlobo velike zvezde z neba. Zdelo se mu je, da je tudi njegova zasvetila.

Ko se je začelo svitati, so pastirji že začeli iskati vsak svoje darilo, in ko je sonce poslalo svoj prvi žarek preko poljan do hleva, so bili pastirji že tam. Pastirček je čakal, da so odrasli pastirji oddali svoje darove v hlev. Potem je boječe s tresočimi nogami vstopil še on. Toda glej – otroček je prijel zvezdo. Mlada mamica se je hvaležno smehljala, ko je to opazovala. Pastirček je od veselja poskočil in tega dne ni nikoli pozabil.

»Še bom prišel k Jezusu, ki čaka tudi mene. Podaril mu bom še kakšno zvezdico ...«

- Molimo, da bi naša akcija 'Otroci za otroke' obrodila bogate sadove.
- Molimo za otroke in za misijonarje med Inuiti v Kanadi.

Če ne moreš biti zvezda na nebu, bodi svetilka na zemlji. /arabski pregovor/

Evangelij: Lk 1,57-66 »Kaj neki bo iz tega otroka ...«

EMANUEL gotovo to pričakuje,
da pri nas lahko veselo domuje.**BOŽIČNI DUH**

Vrsta nejevoljnih kupcev se je vila okoli blagajne. Do božiča je bilo samo še nekaj dni in večino ljudi v vrsti, tudi Danijela, je grabila panika. Hitrejši pretok ljudi je ovirala starejša gospa na začetku vrste, ker je veselo čebljala z eno samo prodajalko pri blagajni.

»Ta pulover je za mojo vnukinjo,« je pojasnjevala. »Učiteljica bo, veste. In zelo dobro ji gre. Zelo prijetnega fanta ima, ki je gradbeni tehnik. Pred kratkim je dobil službo v zelo dobrem podjetju, ampak

za zdaj se še nista zaročila. Danes mladi predolgo odlašajo. Že kar nekaj časa hodita. Ko sem bila jaz v njenih letih, sem bila poročena in sem imela enega otroka, drugi pa je bil na poti.«

Klepetala je kot dež in prav počasi preštevala drobiž, ne da bi sploh opazila kako kupcev za seboj. Ko je končno zaprla denarnico, je začela preverjati vsebino svoje vrečke. Nenadoma se je obrnila. »Ups! Oprostite!« je zaklicala. Po vrsti se je razlegel skupinski vzdih. Več mrkih pogledov se je usmerilo proti njej.

»Kaj pa je to?« je vprašala in pokazala košček papirja.

»To je kupon za 15-odstotni popust pri vašem naslednjem nakupu v naši trgovini,« je odgovorila utrujena prodajalka.

»O, hvala, gospa, ampak tega ne bom potrebovala,« je zažarela. »Izvolite, vi ga lahko kar zdaj izkoristite,« je rekla in ga izročila moškemu, ki je bil za njo v vrsti. Moški je zazijal in zamomljal besedo zahvale.

Potem se je zgodilo nekaj osupljivega. Moški je stopil k blagajni in izkoristil kupon, ki mu ga je dala stara gospa. Ko mu je prodajalka z računom dala nov kupon za popust ob naslednjem nakupu, se je takoj obrnil in ga dal ženski za seboj. Ko je ona pri plačilu izkoristila kupon in ji je prodajalka izročila novega, ga je ženska podala nakupovalki za seboj. Prej mrki obrazi so se vedno bolj raztegovali v nasmeh. In tako je šlo naprej po vsej vrsti do konca, dokler od prejšnje nejevoljne kače klopotače ni ostala niti zadnja ropotulja na njenem repu. Eno samo majhno dejanje prijaznosti se je kot snežna kepa spremenilo v plaz dobre volje.

Danijel pravi, da je bilo to eno najlepših daril, kar jih je dobil za tisti božič – ko je odkril, da je božični duh še živ in deluje.

Nedelja: neznani avtor

- Molimo za tiste, ki so preganjani in trpinčeni.
- Molimo za otroke in za naše misijonarje v Južni Ameriki.

Ko enemu človeku uspe izkopati vodnjak, lahko tisoč ljudi zajema vodo.
/kitajski pregovor/

Evangelij: Lk 1,67-79 **Bog je obiskal svoje ljudstvo ...**
Emanuel – Bog z nami ... /Mt 1,18-25/

**Sveta noč je svetla noč,
Boga prinaša nam v pomoč;
vsi ga sprejmimo veselo,
da življenje mu bo slavo pelo.**

BOŽIČ NA FRONTI

Bilo je med prvo svetovno vojno, leta 1917. Vel je leden veter in strelski jarki so bili skoraj zasuti s snegom. Vojaki so se oprezno gibali, noč je bila brez lune, vendar jasna. Vse je bilo strah, da bi se srečali s sovražno patruljo, saj je bil sovražnik nekje blizu.

Naenkrat desetar polglasno reče: »Rodil se je!«

»Oh?« odgovori nekdo. »Gotovo je že polnoč. Božična noč. Doma sta moja žena in mati že v cerkvi.«

Drugi tovariš pripomni: »Poglejte, tamle je votlina. Stopimo vanjo za trenutek, da se obranimo vetra.«

Vstopijo v votlino. Najmlajši v skupini sname čelado in poklekne v kot. Desetar ostane pri vходу, obrnjen proč. Oči mu zalijejo solze. Najstarejši si sname rokavice, vzame nekaj vlažne prsti, jo oblikuje kakšno minuto, da izoblikuje približno obliko otroka v jasliah. Nato položi robec v čelado tovariša, nanj pa Jezuščka. Komaj ga je bilo videti v medli svetlobi zvezd, ki so odsevale od snega.

Desetar se ne meni za previdnost in vzame iz žepa ostanek sveče, jo prižge in postavi blizu nenavadne zibelke. Nato nekdo začne poltiho moliti: »Oče naš, ki si v nebesih ...« Vsi poprimejo z neprijetnim občutkom, da ne delajo prav. Nenadoma za hrbti zaslišijo: »Fröhliche Weihnachten – veseli božič.«

Avstrijska patrulja jih je zalotila nepripravljene. Z naperjenimi puškami stojijo ob vhodu v votlino. Medtem ko vojaki v votlini skačejo na noge, prijazno odgovorijo: »Buon Natale – vesel božič.«

Sovražnikovi vojaki povesijo orožje, opazujejo revno zibelko – trije mladeniči, ki prav tako potrebujejo jaslce, čeprav uboge. Zbegano se spogledajo, potem si dajo znak in začnejo peti, lepo in vsem znano božično pesem: »Stille Nacht – Sveta noč«. Vsi se pridružijo zboru, čeprav pojejo v različnih jezikih. Ko odpojejo zadnjo vrstico, se desetar približa enemu izmed mladeničev sovražne vojske, mu da roko in ta jo toplo stisne. Vsi storijo enako in si zaželi vesel božič. Nato nekdo od Avstrijcev iz plašča potegne majhen čevlček. Verjetno je bil od njegovega otroka, hranil ga je pri srcu. Poljubi ga, položi poleg deteta Jezusa in ostane nekaj trenutkov v molitvi.

Nato se sunkovito obrne, enako njegovi tovariši in se skupaj brez strahu oddaljijo in izginejo v ledeni božični noči. *Jaslce, Družina 2011*

- Na sveti večer dokončamo jaslce, pri njih molimo in gremo k polnočnici.
- Svojo škatlico, ta svoj dar Jezusu v lačnih otrocih, nesite v cerkev k jaslcam.
- Hvala vam za vaše molitve! Hvala za vaše darove za lačne otroke!

*Če hočeš najti pot k sreči,
moraš imeti odprte oči, odprto srce in odprte dlani.*
/RO 28.3.2009/

Evangelij: Lk 2,1-14 **»Ne bojte se ... oznanjam vam veliko veselje ...«**

**Angelov pesem naj nas osrečuje,
namesto strahu naj ljubezen zmaga,
Božje naj Dete mir nam deli,
svetloba z nebes naj v srcih žari.**

MOJ ROJSTNI DAN ... TUDI LETOS ...!

Kot veš, se znova bližamo datumu mojega rojstnega dne. Vsako leto se priredi slavlje v mojo čast in prepričan sem, da bo tako tudi letos.

Toda danes skoraj nihče več ne ve, kaj praznujejo. Ljudje se zbirajo, se na veliko zabavajo, ampak ne vedo, za kaj gre, ne vedo, čigav rojstni dan praznujejo.

Spomnim se lanskega leta, ko je napočil dan mojega rojstnega dne. Priredili so veliko slavlje v mojo čast. Bilo je veliko sladkih stvari na mizi, vse je bilo okrašeno, bilo je veliko daril ... ampak... Veš kaj? ... Mene pa sploh niso povabili ... Jaz sem bil slavljenec in se niso spomnili, da bi me povabili na slavlje, ki je bilo prirejeno zame ... In ko je napočil ta veliki dan, so me pustili zunaj ... Zato sem sam vstopil, brez hrupa in obstal v kotu. Vsi so nazdravljali, nekateri so bili celo pijani in pripovedovali so čudne stvari, se smejali in se na veliko zabavali. Za konec pa je vstopil še neki debeli gospod ... Ta stari gospod je imel rdečo obleko in belo brado ... in vpil je: »Jo, jo, jo!« Očitno je imel pod čudno kapo par kozarcev preveč. Sedel je na zofo in vsi so hiteli k njemu in kričali: »Dedek Mraz ... Božiček!« Dobil sem vtis, da so slavlje pripravili zanj.

Ura je odbila polnoč. Vsi so se začeli objemati. Iztegnil sem roke v pričakovanju, da me bo kdo objel ... in veš.... Nihče me ni objel ... Potem so prinesli darila ... obdarovali so se ... Kakšno veselje, ko so odpirali darila ... Približal sem se, če bi slučajno bilo tudi kaj zame. Nič ni bilo ...

Kako bi se ti počutil na svoj rojstni dan, če bi se vsi obdarovali ... ti pa ne bi dobil ničesar ... Spoznal sem, da sem bil odveč na slavlju ... Odšel sem brez hrupa, zaprl vrata in ... odšel ...

Vsako leto je slabše. Ljudje poskrbijo samo še za večerjo, darila in pripravijo slavlje ... name se ne spomni nihče ...

Želel bi si, da mi za ta božič dovoliš vstopiti na tvoje slavlje, v tvoje življenje ... Darilo imam zate!

Tvoj novorojeni Odrešenik!

**Daj vsakemu dnevu možnost,
da postane najlepši dan v tvojem življenju.**

VESELO SPOROČILO SVETE NOČI Lk 2,1-14

Tiste dni je izšel ukaz cesarja Avgusta, naj se popiše ves svet. To popisovanje je bilo prvo v času, ko je bil Kvirinij cesarski namestnik v Siriji. In vsi so se hodili popisovat, vsak v svoj rodni kraj. Tudi Jožef je šel iz Galileje, iz mesta Nazareta, v Judejo, v Davidovo mesto, ki se imenuje Betlehem, ker je bil iz Davidove hiše in rodbine, da bi se popisal z Marijo, svojo zaročenko, ki je bila noseča.

Ko sta bila tam, so se ji dopolnili dnevi, ko naj bi rodila. In rodila je sina, prvorojenca, ga povila in položila v jasli, ker v prenočišču zanju ni bilo prostora.

V istem kraju so pastirji prenočevali na prostem in čez noč stražili pri svoji čredi. Gospodov angel je stopil k njim in Gospodova slava jih je obsijala. Zelo so se prestrašili. Angel pa jim je rekel: »Ne bojte se! Glejte, oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo. Danes se vam je v Davidovem mestu rodil Odrešenik, ki je Mesija, Gospod. To vam bo v znamenje: našli boste dete, povito in položeno v jasli.«

In nenadoma je bila pri angelu množica nebeške vojske, ki je hvalila Boga in govorila: »Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so mu po volji.«

Hitro so odšli tja in našli Marijo, Jožefa in dete, položeno v jasli ... In pastirji so se vrnili ter slavili in hvalili Boga za vse, kar so slišali in videli.

*Angelov pesem naj nas osrečuje,
strah v naših srcih naj ne kraljuje,
pogumna ljubezen naj v nas zaživi,
Božje naj Dete mir nam deli.*

*Mi pa podajmo vsi si roke,
dobrota naša objame naj vse,
lačnim otrokom za kruh poskrbimo,
da Jezus je rojen, s tem pokažimo.*

Poslušajte, vsi ljudje, sveti Jožef v mesto gre.
Sveti Jožef in Marija gresta v mesto Betlehem.

Ko pa v mesto prideta, prenočišča iščeta.
Oj, ti mesto betlehemske, da nas nočeš prenočit?

Sveti Jožef govori: »Za večerjo me skrbi.«
Pa Marija ga tolaži: »Saj večerje treba ni.«

Za ročico jo drži, na oslička posadi.
Potlej gresta ven iz mesta, ven iz mesta Betlehem.

Ko pa iz mesta prideta, bajtico zagledata.
Tam na gmajn'ci, v revni štal'ci je rodila Jezusa.

Zdaj pogledjmo vsi v nebo, kako zvezde sevajo.
Oj, te zvezde betlehemske, milosti nam trosijo.

Vsi zapojmo iz srca, v slavo Jezusa Boga,
da nam Dete betlehemske blagoslov svoji sveti dá.

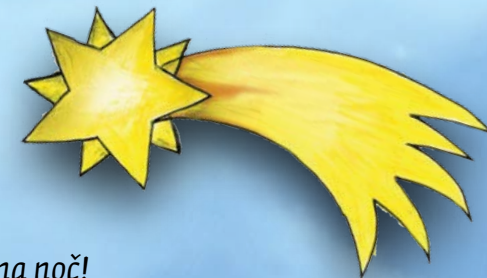
*Sveta noč, blažena noč!
Vse že spi, je polnoč.
Le Devica z Jožefom tam,
v hlevcu var'je Detece nam.
Spavaj Dete sladko,
spavaj Dete sladko.*

*Sveta noč, blažena noč!
Prišla je k nam pomoč:
Dete Božje v jasliah leži,
grešni zemlji radost deli;
rojen je Rešenik,
rojen je Rešenik.*

*Sveta noč, blažena noč!
Radostno pevajoč
angeli Gospoda slave,
mir ljudem na zemlji žele:
človek, zdaj si otet,
človek, zdaj si otet.*

Liza Hribar

Potem ko si svoje oči napolnil z lepoto Deteta v jasliah, ne odidi takoj stran! Dopusti, da njegove oči postanejo tvoje, njegova ušesa tvoja, njegova usta tvoja usta. Dopusti, da njegove roke postanejo tvoje roke, njegov nasmeh tvoj in njegov pozdrav tvoj pozdrav. To bo iz tebe naredilo osebo, ki bo v vsakem prepoznala svojega brata in svojo sestro. Takrat se bo Božji Sin v Tebi resnično rodil in osrečil tvoje srce.

Naj betlehemska luč ogreje vaša srca, razsvetli vaša pota, opogumi vaše korake ob praznikih in skozi vse novo leto 2015.

To vam želimo in se hkrati vsakemu zahvaljujemo za vsako drobno lučko lepe besede, prijaznosti, molitve in osebne dobrote, ki ste jo v tem letu prižgali v srcih okrog sebe in otrokom na misijonskih poljanah!

Česar se mi veselimo, radi z drugimi delimo.

Vabilo za koledovanje – Trikraljevska akcija

Prispeli smo do praznika Gospodovega rojstva. Božji Sin je prišel med nas, da nam prinese v življenje pravi mir in naša srca napolni z veseljem.

To veselje pa sedaj radi delimo tudi drugim.

Vabimo vas, da se kot koledniki radi podate na pot po svoji župniji, prinašajte ljudem veselo sporočilo božje bližine, voščite jim praznike in srečno novo leto.

Ob tem pa poprosite za darove za naše misijonarje.

Trikraljevska akcija s pomočjo pogumnih in požrtvovalnih otrok v Sloveniji prinaša rešitev otrokom v misijonskih deželah – tam, kjer delujejo naši misijonarji.

Naj vas vodi geslo: **»Naše veselje za srečo drugih.«**

Koledar je za interno uporabo v adventu 2014 izdal:

MISIJSKO SREDIŠČE SLOVENIJE, Kristanova 1, 1000 Ljubljana

Tel.: 01/300-59-50 e-mail: missio@rkc.si www.missio.si

Darove za lačne otroke lahko oddate svojemu župniku ali pošljete na naš račun:

TRR: SI56 0201 4005 1368 933 »Otroci za otroke« sklic: 00 279400

Gradivo pripravil: mss. Lektorirala Ajda Pori. Izvedba Salve d.o.o. Ljubljana.
Odgovarja: Stane Kerin, narodni ravnatelj za misijone.

HVALA za vaš dar
za lačne otroke

BOG POVRNI!

MISIJSKO SREDIŠČE
SLOVENIJE
Kristanova 1
1000 Ljubljana
missio@rkc.si
www.missio.si

za lačne
otroke

ADVENTNA
AKCIJA
otroci za otroke

salve

MISIJSKO SREDIŠČE
SLOVENIJE
Kristanova 1
1000 Ljubljana
missio@rkc.si
www.missio.si

za lačne
otroke

ADVENTNA
AKCIJA
otroci za otroke

salve

Vzemite si vsak večer nekaj minut, prižgite svečko na venčku, **skupaj preberite odlomek evangelija iz svetega pisma in potem misli iz koledarja za tisti dan**, z molitvijo vabite Jezusa. Ne pozabite na lačne otroke po svetu. Tudi za njih molite in seveda tudi zanje **zbirajte darove v to škatlico**. Naj bo ta šparovček na vidnem mestu, da bodo tudi drugi lahko kaj dodali. Vi pa boste ta dar s škatlico odnesli k jaslicam – Jezusu za lačne otroke po svetu.

Vzemite si vsak večer nekaj minut, prižgite svečko na venčku, **skupaj preberite odlomek evangelija iz svetega pisma in potem misli iz koledarja za tisti dan**, z molitvijo vabite Jezusa. Ne pozabite na lačne otroke po svetu. Tudi za njih molite in seveda tudi zanje **zbirajte darove v to škatlico**. Naj bo ta šparovček na vidnem mestu, da bodo tudi drugi lahko kaj dodali. Vi pa boste ta dar s škatlico odnesli k jaslicam – Jezusu za lačne otroke po svetu.

zavihek po zgibanju namaži z lepilom

zavihek po zgibanju namaži z lepilom

ODREŽI

ZAREŽI

IZREŽI Z OLFA NOŽEM

ŠKATLICA v katero zbiraš darove za lačne otroke.
NAVODILO ZA IZDELAVO:

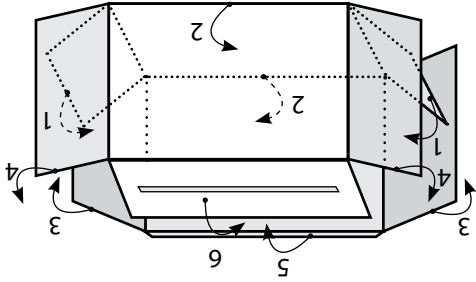
- Najprej odreži zgornja in spodnja vogala.
- Z olfa nožem izreži »odprtino« nad napisom 'BOG POVRNI'.
- Zareži po črtkanih črtah (— — —).
- Prepogni po pikastih črtah, da dobiš škatlico kot na risbi zgoraj.
- Zlepi stranske in zgornji zavihke.

Pazi: manjši del potisni najprej v škatlico in potem zalepi večje.

ZAREŽI

ZAPOGNI PO ČRTAH

Vrstni red zlaganja

zavihke po zgibanju
na drugi strani namaži z lepilom

ODREŽI

ODREŽI

ODREŽI

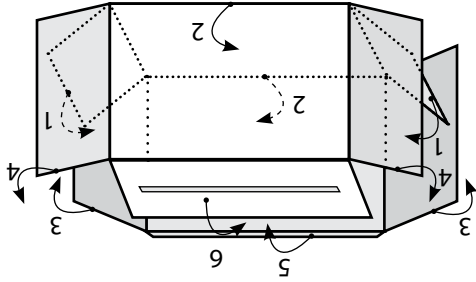

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAPOGNI PO ČRTAH

Vrstni red zlaganja

zavihke po zgibanju
na drugi strani namaži z lepilom

ODREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ŠKATLICA v katero zbiraš darove za lačne otroke.
NAVODILO ZA IZDELAVO:

- Najprej odreži zgornja in spodnja vogala.
- Z olfa nožem izreži »odprtino« nad napisom 'BOG POVRNI'.
- Zareži po črtkanih črtah (— — —).
- Prepogni po pikastih črtah, da dobiš škatlico kot na risbi zgoraj.
- Zlepi stranske in zgornji zavihke.

Pazi: manjši del potisni najprej v škatlico in potem zalepi večje.

PRIDNO ZBIRAJ ZA LAČNE OTROKE –
SVOJ DAR ODDAJ V CERKVI. HVALAJ!

po zgibanju
tukaj namaži
z lepilom

ZAREŽI

IZREŽI Z OLFA NOŽEM

ZAREŽI

ZAREŽI

po zgibanju
tukaj namaži
z lepilom

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI

ZAREŽI